

علوم و تحقیقات بذر ایران
سال پنجم / شماره دوم / ۱۳۹۷ (۱۱ - ۲۱)

DOI: 10.22124/jms.2018.2907

اثر پیری تسریع شده بر جوانهزنی، رشد گیاهچه و برخی ترکیبات آنتیاکسیدانی ژنوتیپ‌های جو

زهرا مرادیان^۱، سعیده ملکی فراهانی^{۲*}، علیرضا رضازاده^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۲۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۹/۲۳

چکیده

به منظور بررسی اثر پیری تسریع شده بر فعالیت ترکیبات آنتیاکسیدانی و شاخص‌های جوانهزنی جو آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً "تصادفی روی هشت ژنوتیپ بومی جو به همراه دو رقم شاهد به رخ و نصرت در سه تکرار مورد بررسی قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل پیر کردن بذر در دو سطح پیری و عدم پیری (شاهد) و عامل دوم شامل ده ژنوتیپ جو بود. درصد جوانهزنی پس از پیری در بیشتر ژنوتیپ‌ها کاهش یافت اما این کاهش نسبت به بذرهای پیر نشده معنی دار نبود. پیری تسریع شده به طور معنی داری سرعت جوانهزنی، طول ساقه‌چه، طول ریشه‌چه، غلظت رنگیزهای فتوسنتری و فعالیت آنزیم کاتالاز را کاهش داد اما میانگین مدت زمان جوانه زنی و محتوای کل فنلی ژنوتیپ‌ها و دو رقم به رخ و نصرت پس از پیری افزایش یافت. ژنوتیپ شماره سه بیشترین فعالیت آنزیم کاتالاز را پس از پیری داشت. افزایش فنل در ژنوتیپ‌ها متفاوت بود به طوری که ژنوتیپ شماره هشت بیشترین محتوای فنل را قبل و بعد از پیری داشت. همچنین این ژنوتیپ نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها کمتر تحت تأثیر پیری تسریع شده قرار گرفت به طور کلی ژنوتیپ‌هایی که محتوای فنلی و فعالیت آنزیمی بالایی داشتند از بنیه و سرعت جوانهزنی بالایی پس از پیری بذر برخوردار بودند.

واژه‌های کلیدی: آنزیم، پروتئین، جو، کاروتنوئید، کلروفیل a، محتوای کل فنلی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و تکنولوژی بذر، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۲- عضو هیئت علمی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

*تولیت مسئول maleki@shahed.ac.ir

مقدمه

(Masoodian *et al.*, 2014) تبدیل آنها به رادیکال آزاد جلوگیری می‌کنند (Amini and Hadad, 2013). بررسی نحوه فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان به عنوان بخشی از سیستم دفاعی سلول، در درک بهتر فرآیندهایی که منجر به مقاومت گیاهان به تنش‌های محیطی می‌شوند، نقش مهمی دارد (Amini and Hadad, 2013).

محتوای ترکیبات فنلی بذر بستگی به شرایط آب و هوایی و روش‌های کشاورزی در کشت و برداشت، زمان برداشت، شرایط انبارداری و عوامل ژنتیکی مؤثر بر ارقام مختلف دارد. ترکیبات فنلی به مقدار فراوان در دانه‌های خشک حضور داشته و چندین نقش بر عهده دارند و در شرایط آزمایشگاهی این ترکیبات آنتی-اکسیدان مؤثرتر از توکوفرول و اسید اسکوربیک هستند (Pukacka and Ratajczak, 2007). به طور کلی ترکیبات فعال بیوشیمیایی نقش مهمی در کاهش فرسودگی بذر دارند. درصد سبز شدن بذرهای پنبه با افزایش در مدت پیری تسريع شده کاهش پیدا می‌کند به طوری که درصد سبز شدن از ۸۷ درصد در بذرهای شاهد به صفر درصد در بذرهایی که ۱۵ روز تسريع پیری شده بودند، رسید (Basra *et al.*, 2003). در بذر پنبه (Linum usitatissimum) با افزایش زمان پیری تسريع شده درصد جوانهزنی کاهش می‌یابد (Basra *et al.*, 2003). به طور معمول بذرها برای زنده ماندن در شرایط مناسب، از زمان برداشت تا کاشت مجدد در انبار ذخیره می‌شوند. هرچه زمان نگهداری بذر با توجه به هدف نگهداری بیشتر باشد، هزینه آن بیشتر و درصد جوانهزنی کاهش می‌یابد. انتخاب ارقام مقاوم به شرایط نامساعد محیطی انبار می‌تواند مشکلات بقای بذر را حل کند و از هزینه اضافی جهت پایین نگهداشتن دما جلوگیری کند (Tabatabai, 2014). لذا این مطالعه با هدف بررسی پتانسیل انبارمانی ژنتوتیپ‌های مختلف در شرایط تسريع شده انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر پیری تسريع شده بر جوانهزنی و فعالیت ترکیبات آنتی‌اکسیدان بذرهای جو، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در آزمایشگاه علوم و تکنولوژی بذر

فرسودگی بذر پدیدهای فیزیولوژیک است که در دوره پس از برداشت در شرایط بالابودن دما، رطوبت، فشار اکسیژن و عوامل تأثیرگذار از جمله ژنتیک، وجود موجودات ذرهبینی و رطوبت بذر به تدریج در محیط انبارداری آغاز می‌شود و موجب تخریب ساختار DNA و RNA ریبوزومی، افزایش فعالیت آنزیمی، تنفس و نفوذپذیری غشاهای سلولی، کاهش قوه نامیه، بنیه بذر، استقرار گیاهچه و در نهایت کاهش عملکرد محصول می‌شود که در این میان رطوبت و دما و طول دوره نگهداری از مهم‌ترین این عوامل هستند (Amini and Hadad, 2013).

فرآیند فرسودگی بذر در سطح مولکولی، سلولی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیک با تغییرات ویژه در ساختمان سلول، افزایش تشکیل رادیکال‌های فعال اکسیژن، افزایش پراکسیداسیون لیپیدی، اختلال در فعالیت‌های تنفسی، تخلیه ذخائر غذایی، اختلال در سازوکارهای مسئول تحریک جوانهزنی و در نهایت کاهش درصد جوانهزنی و نمو بذر شناسایی می‌گردد (Hossenikhah, 2013). جهت درک بهتر فرآیندهای فرسودگی لازم است مکانیسم‌های تنظیم‌کننده میزان رادیکال‌های فعال اکسیژن در گیاهان بررسی گردد. پیری بذر باعث تجمع گونه‌های آسیب‌رسان فعال اکسیژن شده که منجر به پراکسیداسیون لیپید، تخریب ساختار RNA و پروتئین، و تغییر ساختار DNA در طول ذخیره‌سازی می‌شود (Fangshan *et al.*, 2015). به طور کلی ترکیبات فعال بیوشیمیایی نقش مهمی در کاهش فرسودگی بذر دارند. ارقام مختلف از طریق فعال کردن سیستم آنتی‌اکسیدانی باعث کاهش پراکسیداسیون سلولی می‌شود (Tabatabai, 2014). گیاهان برای مقابله با آثار مخرب انواع اکسیژن فعال مجهز به سیستم دفاعی آنتی-اکسیدانی هستند. آنتی‌اکسیدان‌ها به دو گروه آنزیمی و غیرآنزیمی تقسیم می‌شوند. ترکیبات آنزیمی شامل آنزیم کاتالاز، گلوتاتیون پراکسیداز و سوپراکسید دیسوموتاز می‌باشد و ترکیبات غیر آنزیمی شامل ترکیبات آب‌گریز از جمله توکوفرول، توکوتربونول و کاروتونوئیدها و ترکیبات آب‌دوست از جمله اسید آسکوربیک (ویتامین C)، گلوتاتیون و ترکیبات فنلی می‌باشد (Amini and Hadad, 2013).

فنل‌ها از انواع آنتی‌اکسیدان‌های غیر آنزیمی که به منظور کاهش تنش، رادیکال‌های آزاد لیپیدی را غیر فعال کرده، یا از

جدول ۱- مشخصات ژنتیپ‌های مورد بررسی
Table 1. The induces of investigated genotypes

شماره Number	شماره بانک ژن Gene Bank Number	محل جمع‌آوری Gathering location
1	71411	انگلستان
2	71938	پاکستان
3	72493	چین
4	72493	چین
5	72655	ایران
6	72689	ایران
7		ایران- تربت جام
8	72482	Iran-Torbat Jam
9	72747	ایران
		Behrokh
10		Nosrat

استخراج و سنجش میزان محتوای کل فنلی به عنوان آنتیاکسیدان‌های غیر آنزیمی

محتوی کل فنلی با استفاده از معرف فولین-سیوکالتیو ۱ بر اساس روش گائو و همکاران (Gao *et al.*, 2000) اندازه‌گیری شد. جهت تهیه عصاره ۱/۰ گرم بذر با ۱۰ سیسی متانول هم-وژنه شد و سپس در دستگاه سانتریفیوژ با سرعت ۶۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه قرار داده شد و به نیم میلی‌لیتر از هر عصاره (۱۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر) نرمال، ۲/۵ میلی‌لیتر واکنش-گر فولینیسی و کالتیو ۰/۰ نرمال اضافه شده، پس از ۵ دقیقه ۲ میلی‌لیتر از محلول ۷/۵ گرم بر لیتر کربنات سدیم به آن اضافه شد. جذب مخلوط ۹۰ دقیقه بعد در طول موج ۷۵۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر در مقابل بلانک قرائت شد. اسید گال یک به عنوان استاندارد برایر سم منحنی کالیبراسیون به کار می‌رود. میزان تامفنولیک بر اساس میزان معادل میلی‌گرم اسید گال یک در گرم عصاره گزارش گردید. آزمایش‌ها ۳ بار تکرار و میانگین آن‌ها گزارش شد (Gao *et al.*, 2000).

استخراج و سنجش میزان کاتالاز به عنوان آنتیاکسیدان آنزیمی

به منظور سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز از روش پریرا و همکاران (Pereira *et al.*, 2002) استفاده شد. بررسی میزان فعالیت آنزیم کاتالاز با مطالعه تغییرات جذب در طول ۲۴۰

دانشگاه شاهد در سه تکرار مورد بررسی قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل پیر کردن بذر در دو سطح پیری و عدم پیری (شاهد) و عامل دوم شامل ده ژنتیپ جو بود که ارقام جو به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. ژنتیپ‌های مورد مطالعه توده-های بومی جو دریافتی از بانک ژن ملی ایران شامل نمونه‌های خارجی و داخلی بودند که طی سه سال در مؤسسه تحقیقات دیم کشور خالص‌سازی شده بودند و ارقام به رخ و نصرت نیز به عنوان شاهد مورد بررسی قرار گرفتند (جدول ۱). بهمنظور پیر نمودن، از آزمون پیری تسریع شده استفاده شد (ISTA, 2008). البته این آزمون در ابتدا برای سویا معرفی شد ولی نتایج تحقیقات بعدی نشان داد که برای محصولاتی از قبیل پنبه، ذرت و جو نیز می‌تواند استفاده شود (MalekiFarahani and Chaichi, 2012) بدین‌منظور، بذرهای هر ژنتیپ بر روی صفحات مشبك استیل در ظرف‌های شیشه‌ای حاوی ۲۰۰ سی-سی آب مقطر قرار گرفت. درب ظرف‌ها بسته شد و سپس بذرها در آون با دمای ۵ ± ۰/۰ ۴۰ به مدت ۷۲ ساعت قرار گرفتند. پس از پیر نمودن بذرها آزمون جوانه‌زنی و رشد گیاهچه انجام شد. در این آزمون درصد، سرعت، میانگین مدت زمان جوانه‌زنی اندازه‌گیری شد. بهمین منظور ۲۵ عدد بذر ضدعفونی شده از هر ژنتیپ در سه تکرار روى کاغذ واتمن با فواصل مناسب قرار گرفت. سپس پتری‌ها به داخل ژرمنیاتور با دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد انتقال یافت. با شروع جوانه‌زنی در هر روز در ساعت مشخصی بذور جوانه‌زده شمارش شد. معیار جوانه‌زنی خروج ریشه‌چه به اندازه دو میلی‌متر در نظر گرفته شد. درصد، سرعت جوانه‌زنی توسط برنامه Germin محاسبه شد (Soltani and Maddah, 2010). این برنامه D₅₀ (یعنی مدت زمانی که طول می‌کشد تا جوانه‌زنی به ۵۰ درصد حداکثر خود برسد) را از طریق درون‌یابی متحنی افزایش جوانه‌زنی در مقابل زمان محاسبه می‌کند. همچنانی، سرعت جوانه‌زنی در این برنامه از طریق معکوس زمان تا ۵۰ درصد جوانه‌زنی محاسبه می‌شود. بعد از اتمام مدت زمان جوانه‌زنی (هفت روز) نمونه‌ها از ژرمنیاتور خارج و صفات مربوط به رشد گیاهچه اندازه‌گیری شد. قابل ذکر است قبل از این که لاین‌های خالص و دو رقم به رخ و نصرت در شرایط پیری قرار گیرند آزمون ارزیابی قابلیت جوانه‌زنی اولیه روی آنها انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان می‌دهد که اثر پیری بذر، ژنوتیپ و اثر متقابل آنها بر تمامی صفات به جز درصد جوانهزنی معنی‌دار بود (جدول ۲).

درصد جوانهزنی

نتایج جدول مقایسه میانگین در مورد درصد جوانهزنی نشان داد، اگرچه درصد جوانهزنی در بذرهای پیشنهاد نسبت به بذرهای پیشنهاد کاهش یافت ولی این کاهش معنی‌دار نبود (جدول ۳).

سرعت جوانهزنی

قبل از این‌که بذرها در معرض پیری قرار بگیرند از نظر سرعت جوانهزنی تفاوت معنی‌داری بین لاین‌ها وجود نداشت اما بعد از سه روز پیری بیشترین سرعت جوانهزنی مربوط به ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۷، ۴ و ۸ بود. پایین‌ترین سرعت جوانهزنی در ژنوتیپ‌های شماره ۲، ۵، ۶ و رقم بفرخ مشاهده شد. نتایج نشان داد روند و پاسخ ژنوتیپ‌ها به تیمار پیری‌زودرس یکسان نبوده است. کاهش سرعت جوانهزنی در اثر پیری تسريع شده احتمالاً بهدلیل وقفه‌ای است که برای جذب آب در بذرهای پیر شده ایجاد می‌شود. بنابراین میانگین مدت زمان لازم برای تکمیل فرایند جوانهزنی در بذرهای زوال یافته افزایش می‌یابد که نتیجه آن کاهش سرعت جوانهزنی است (Bailly *et al.*, 2000)

میانگین مدت زمان جوانهزنی

نتایج مقایسه میانگین لاین‌های خالص و دو رقم بفرخ و نصرت نشان داد، ژنوتیپ‌ها قبل از این‌که تحت پیری قرار بگیرند میانگین مدت زمان جوانهزنی‌شان نسبت به تیمار پیری کمتر بود به طوری که رقم بفرخ بالاترین میانگین را به خود اختصاص داد. ژنوتیپ‌های ۳، ۷ و ۸ بعد از اعمال پیری در مدت زمان کمتری جوانهزنی خود را کامل کردند. به طور کلی پیری باعث افزایش میانگین مدت زمان جوانهزنی در تمام ژنوتیپ‌ها شد اما این افزایش در ژنوتیپ ۷ و ۸ معنی‌دار نبود. در این تحقیق افزایش میانگین مدت زمان جوانهزنی در بذرهای پیر باعث کاهش سرعت جوانهزنی شد که با نتایج بیلی و همکاران (Balliv *et al.*, 2000) مطابقت دارد.

نانومتر انجام شد. مخلوط واکنش شامل بافر فسفات پتابسیم pH = ۷/۵ صد میلی‌مولار و آب اکسیژنه ۲۵ میلی‌مولار می‌باشد. فرآیند با افزودن ۰/۱ از عصاره خام به مخلوط واکنش آغاز شد. بلافالصله پس از افزودن عصاره آنزیمی به مخلوط فرآیند، کاهش جذب در دمای ۲۵ درجه سلسیوس در ۴۰ نانومتر به مدت یک دقیقه به‌وسیله اسپکتروفوتومتر ثبت شد. میزان فعالیت ویژه آنزیم بر حسب میلی‌گرم پروتئین محاسبه شد.

اندازه‌گیری مقدار کلروفیل a، کلروفیل b و کارتونؤیدهای گیاهچه

نیم گرم برگ را در هاون چینی ریخته، سپس با استفاده از استون آن را خرد کرده ۲۰ میلی‌لیتر استن ۸۰ درصد به نمونه اضافه، سپس در دستگاه سانتریفیوژ با سرعت ۶۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه قرار داده شد. عصاره جدا شده فوقانی حاصل از سانتریفیوژ را در کوت اسپکتروفوتومتر ریخته و سپس به‌طور جداگانه در طول موج‌های ۶۶۳ نانومتر برای کلروفیل a و ۶۴۵ نانومتر برای کلروفیل b و ۴۷۰ برای کارتونؤیدها مقدار جذب قرائت شد. در نهایت با استفاده از فرمول‌های زیر میزان کلروفیل a، b و کارتونؤیدها بر حسب میلی‌گرم بر گرم وزن تر نمونه به دست آمد (Arton, 1949).

$$\text{Chlorophyll a} = (19.3 * A663 - 0.86 * A645) V / 100W$$

$$\text{Chlorophyll b} = (19.3 * A645 - 3.6 * A663) V / 100W$$

$$\text{Carotenoides} = 100(A470) - 3.27(\text{mg chl. a}) - 104(\text{mg chl. b}) / 227$$

V = حجم محلول صاف شده (محلول فوقانی حاصل از سانتریفیوژ)، A = جذب نور در طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۵ و ۴۷۰ نانومتر، W = وزن تر نمونه بر حسب گرم.

محاسبات آماری

داده‌های جوانهزنی با برنامه Germin جهت تعیین درصد، سرعت و میانگین مدت زمان جوانهزنی مورد پردازش قرار گرفتند. سپس داده‌های آزمایش‌ها توسط نرم‌افزارهای آماری SAS (نسخه ۹, ۱, ۳) مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند و مقایسات میانگین با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

جدول ۲- تجزیه واریانس اثر پیری تسريع شده بر شاخص‌های جوانه‌زنی ژنتیک‌های جو
Table 2. Analysis of variance of aging on germination indices of barley genotypes

منابع تغییرات S.V	درصد جوانه- زنی Germination Percentage	طول ساقه‌چه میانگین مدت زمان سرعت جوانه‌زنی Mean germination time	Shoot length	Radicle length	کلروفیل a Chlorophyll a	کلروفیل b Chlorophyll b	کاروتینوئید Carotenoid	محتوای کل فنلی Total phenolic content	کاتالاز Catalase		
Genotype	ژنتیک	11.85 ^{ns}	0.00006**	4.02 ^s	3.17**	9.80**	11.66**	64.71**	17.17**	627512**	0.11**
Aging	پیری	2.81 ^{ns}	0.06**	91.58**	0.26**	9.58**	3.55**	0.36**	0.08**	1828424796/6**	1.47**
Genotype ^x Aging	ژنتیک ^x پیری	3.26 ^{ns}	0.00005**	1.43**	2.15**	1.24**	3.55**	4.32**	0.72**	10667917978**	0.05**
Error	خطا	12.53	0.000004	0.39	0.5291	1.24	3.90	0.98	0.38	80366045.47**	0.0009
CV	ضریب تغییرات	3.61	4.90	4.41	12.87	16.82	13.94	15.41	16.18	3.72	6.66

ns, ** به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

Not significant,*and **significant at 5 and 1%

طول ریشه‌چه در مرتبه آخر قرار گرفت. در آزمایشی روی زوال بذر نخود ایرانی نشان داده بودند، تنفس پیری باعث کاهش طول ریشه‌چه و ساقه‌چه می‌گردد (Jatoi *et al.*, 2001) که با نتایج به دست آمده در این آزمایش مطابقت دارد.

رنگیزه‌های فتوسنترزی

پیری به مدت سه روز کاهش در مقادیر کلروفیل a را موجب شد (جدول ۲). کلروفیل a در ژنتیک ۷ بعد از فرسودگی نسبت به ژنتیک‌های پیر شده دیگر در بالاترین حد قرار داشت. ژنتیک شماره ۲ مقدار کلروفیل a بسیار کمی را به خود در مقابل ژنتیک‌های پیر شده دیگر اختصاص داد. کاهش محتوای کلروفیلی در شرایط تنفس‌هایی مانند پیری تسريع شده ناشی از افزایش سرعت تخریب این رنگیزه‌ها یا کاهش سنتز آن‌ها به علت اختلال در فعالیت آنزیم‌ها می‌باشد (Volti *et al.*, 1998). کاهش رنگیزه‌های فتوسنترزی در این تحقیق به دلیل کاهش عوامل لازم جهت سنتز کلروفیل و تخریب ساختمان آن می‌باشد (Ahmad Mousavi *et al.*, 2015). مقایسه میانگین اثر متقابل پیری و ژنتیک برای ویژگی کلروفیل b مشخص کرد که همه ژنتیک‌ها به جز ژنتیک ۷ که با وجود پیری بذر بنیه آن حفظ شده کاهش بیشتری را در صفت کلروفیل b از خود نشان دادند. کمترین مقدار کلروفیل b مربوط به ژنتیک ۱ بعد از پیر شدن بود. کاهش کلروفیل طی مراحل پیری در سایر گونه‌های گیاهی نیز گزارش شده است (Buchanan-Wollaston *et al.*, 2005).

طول ساقه‌چه

نتایج مقایسه میانگین نشان داد با اعمال پیری، طول ساقه‌چه در مقایسه با شاهد در بین ژنتیک‌های ۲، ۵، ۶، رقم بهرخ و نصرت کاهش یافت که با نتایج توکل‌افشاری و همکاران (Afshahri *et al.*, 2007) مطابقت دارد. نتایج برخی بررسی‌ها حاکی از کاهش طول ساقه‌چه به واسطه پیری بوده است (Tahmasebi *et al.*, 2015). با پیر شدن بذرها طول ساقه‌چه در ژنتیک‌های شماره ۱، ۳، ۴، ۷، ۸ همچنان در سطح بالا باقی ماند و تفاوت معنی داری در مقایسه با شاهد از خود نشان نداد. اصولاً علت کاهش طول ساقه‌چه در ژنتیک‌های ۲، ۵، ۶، ۷، ۸ و ۱۰ رخ، نصرت و ثابت بودن طول ساقه‌چه در ژنتیک‌های ۱، ۳، ۴، ۷ و ۸ کاهش کم طول ساقه‌چه در ژنتیک ۸ را می‌توان به واکنش‌های متفاوت لاین‌های مورد بررسی نسبت داد که این موضوع به دلیل تفاوت ذاتی (ژنتیکی) در ذخایر بذری بین لاین‌ها می‌باشد.

طول ریشه‌چه

رونده تغییرات طول ریشه‌چه متأثر از ژنتیک‌های مورد آزمایش قبل و بعد از اعمال پیری نشان داد که ژنتیک شماره ۶ قبل از پیر شدن طول ریشه‌چه بسیار کمی را به خود اختصاص داد (جدول ۲). ژنتیک‌های شماره ۳، ۴، ۵ و ۸ پس از کشت در محیط نرمال طول ریشه‌چه بیشتری را به خود اختصاص دادند، زمانی که این ژنتیک‌ها پیر شدند به جز ژنتیک ۴، ۷ و ۸ که تفاوت چندانی با شاهد پیر نشده نداشتند بقیه ژنتیک‌ها نسبت به شاهد طول ریشه‌چه کمتری داشتند. ژنتیک ۲ با کمترین

مرحله رشدی گیاهچه احتمالاً "برای نگهداری کاروتوئید در حد اشبع جهت دفع رادیکال‌های آزاد تولید شده در خلال تجزیه کلروفیل بوده است. نتایج مطالعه سایر محققان نشان داد در اوایل دوران پیری کاهش معنی‌داری در مقدار کاروتوئیدها مشاهده نگردید اما در اواخر پیری میزان آن‌ها به شدت کاهش یافت (Munne-Bosch *et al.*, 2003).

قبل از این‌که بذرها در معرض پیری قرار بگیرند ژنوتیپ‌های ۴ و ۵ از نظر صفت کاروتوئید در بالاترین حد قرار داشتند و بعد از پیری به یک اندازه کاهش نشان دادند، همچنین ژنوتیپ ۷، ۸ و سپس ژنوتیپ ۶ در مرتبه بعد قرار گرفتند. ژنوتیپ ۱ کمترین میزان کاروتوئید را دارا بود. ژنوتیپ ۳ و ۷ هم از نظر صفت کاروتوئید در یک گروه قرار گرفتند. کاروتوئید ژنوتیپ‌های ۱، ۲ و رقم به رخ به ترتیب بعد از پیری کاهش یافت. روند دیده شده در کاهش میزان کاروتوئید در

جدول ۳- مقایسه میانگین برهمکنش پیری و ژنوتیپ در صفات مورد اندازه‌گیری

Table 3. Mean comparison the interaction effect of seed aging and genotype on measured characteristics

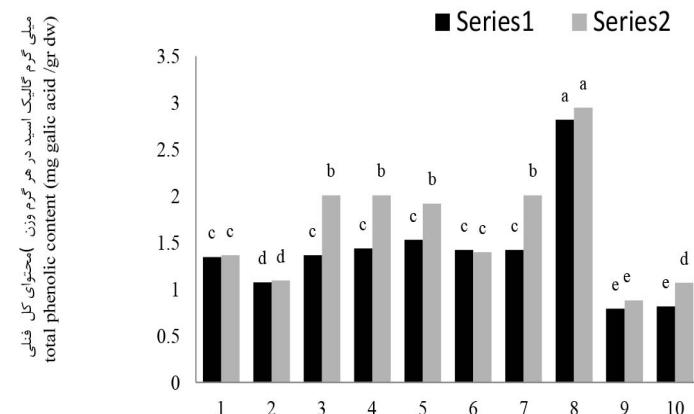
Accelerated aging	Genotype	زنجیره‌زنی ژنوتیپ	پیری تسريع شده (%)	درصد جوانه‌زنی Germination (%)	سرعت جوانه‌زنی Germination Rate (1/hour)	میانگین مدت زمان جوانه‌زنی Mean germination time (hour)	طول ساقه‌چه Shoot length (cm)	طول ریشه‌چه Radicle length a (cm)	کلروفیل (میلی گرم بر گرم) Chlorophyll a (mg/gr)	کلروفیل (میلی گرم بر گرم) Chlorophyll b (mg/gr)	کاروتوئید (میلی گرم بر گرم) Carotenoid (mg/gr)
پیر نشده	1	97.33 ^a	0.066667 ^a	12.62 ^{cd}	5.88 ^{ab}	6.8 ^{abcde}	14.3533 ^{cd}	4.5967 ^{e fg}	1.7432 ^{d e fg}		
	2	100 ^a	0.066667 ^a	12 ^d	5.8533 ^{ab}	7.84 ^{abcd}	13.9195 ^{de}	5.1581 ^e	2.2618 ^d		
	3	100 ^a	0.07 ^a	12 ^d	6.94 ^a	8.3767 ^a	17.0746 ^a	9.9801 ^b	3.3191 ^{bc}		
	4	100 ^a	0.066667 ^a	12 ^d	6.18 ^{ab}	8.42 ^a	17.598 ^a	11.7151 ^a	4.3233 ^a		
	5	98.66 ^a	0.066333 ^a	12.74 ^{cd}	5.64 ^{bcd}	6.51 ^{abcde}	15.3902 ^{bc}	6.2702 ^d	4.0583 ^a		
	6	94.66 ^a	0.067 ^a	12.4433 ^{cd}	5.1667 ^{bcd ef}	4.94 ^{ef}	15.4141 ^{bc}	6.5132 ^{ij}	3.44 ^{abc}		
	7	100 ^a	0.07116 ^a	12 ^d	6.18 ^{ab}	8.42 ^a	17.642 ^a	7.7502 ^c	4.0518 ^{ab}		
	8	100 ^a	0.07133 ^a	12.63 ^{cd}	6.18 ^{ab}	8.23 ^{ab}	16.4987 ^{ab}	7.6039 ^c	3.6474 ^{ab}		
	9	97.33 ^a	0.067667 ^a	13.33 ^c	6 ^{bab}	6.73 ^{cde}	15.5713 ^{bc}	5.218e	2.5634 ^{cd}		
	10	97.33 ^a	0.067 ^a	12.67 ^{cd}	5.92 ^{ab}	5.72 ^{de}	14.615 ^{cd}	6.4612 ^d	2.6318 ^{cd}		
پیر شده	1	98.33 ^a	0.043333 ^b	15.8633 ^{ab}	5 ^{bc}	3.3667 ^{fg}	10.18 ^{fg}	2.3933j	0.94 ^g		
	2	98.66 ^a	0.05 ^c	15.8333 ^{ab}	4.7267 ^{cdef}	2.8033 ^g	10.4567 ^g	3.554hi	1.0267 ^{fg}		
	3	98.33 ^a	0.067333 ^a	13.1267 ^c	5.88 ^{ab}	5.73 ^{de}	14.7267 ^{cd}	4.7537ef	1.8767 ^{def}		
	4	95 ^a	0.067 ^a	13.1667 ^c	6 ^{ab}	8.2667 ^{ab}	14.7433 ^{cd}	10.0629b	2.1367 ^{de}		
	5	98.33 ^a	0.05 ^c	16.0533 ^{ab}	4.7267 ^{cdef}	6 ^{cde}	11 ^{f g}	3.3757hi	2.12 ^{de}		
	6	97.33 ^a	0.055333 ^{bc}	16.5433 ^a	3.8567 ^{bcd ef}	3.1667 ^{fg}	11.333 ^f	3.3406hi	3.2433 ^{bc}		
	7	95 ^a	0.06 ^a	13.1167 ^{cd}	6.2867 ^{ab}	7.62 ^{abcde}	15.6667 ^{bc}	7.75c	1.9533 ^{def}		
	8	100 ^a	0.072 ^a	13.05 ^{cd}	5.5667 ^{bcd e}	8 ^{abc}	14.7267 ^{cd}	5.2118e	1.82 ^{defg}		
	9	95.33 ^a	0.049 ^{cd}	15.2567 ^b	4.4867 ^{efg}	6.1933 ^{abcde}	13de	2.613ij	1.3067 ^{efg}		
	10	95 ^a	0.057 ^b	15.8733 ^{ab}	4.5767 ^{defg}	6.2633 ^{bcd e}	10.2867 ^{fg}	2.8035hi	1.8033 ^{defg}		

میزان فنل در ژنوتیپ ۸ بیشترین بود. انتظار می‌رود که این تفاوت به قابلیت ژنوتیپ برای سنتز این ترکیبات در شرایط نامساعد فیزیولوژیکی مربوط باشد. همچنین، ژنوتیپ‌هایی که مقدار فنل آنها طی پیری ثابت‌تر است یا مقدار پلی فنل بیشتری دارند، مقاوم‌تر هستند (Masoodian *et al.*, 2013). قدرت بذر تحت تأثیر پیری و زوال بذر می‌باشد و در بی‌آن شاخص‌های

محتوای کل فنلی
نتایج مقایسه میانگین میزان ترکیبات فنلی بذر قبل و بعد از پیری نشان داد که در تمامی ژنوتیپ‌ها به جز ژنوتیپ ۶، میزان کل بذر بعد از پیری افزایش یافت (شکل ۱). این افزایش در ژنوتیپ‌های ۱، ۲، ۴، ۵ و ۱0 افزایش معنی‌دار نبود، اما در ژنوتیپ‌های ۳، ۷ و ۱0 افزایش معنی‌دار بود. در بین ژنوتیپ‌ها،

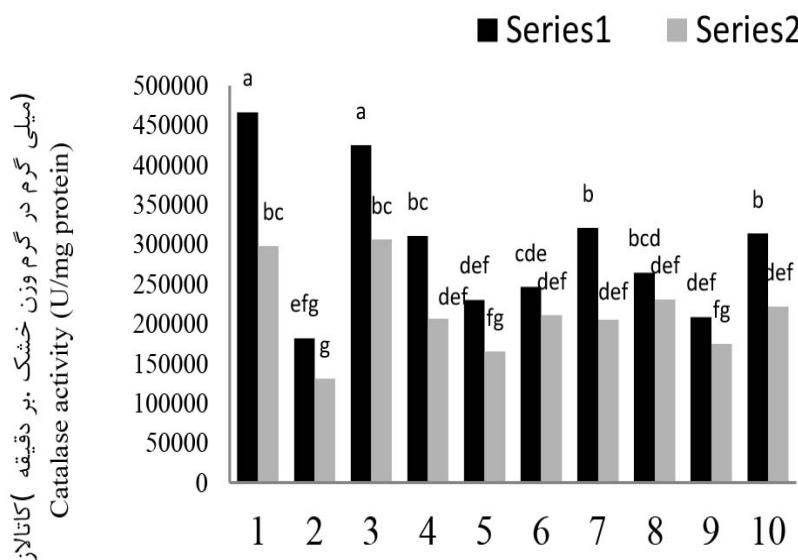
مؤثر بر قدرت ذخیره‌سازی ترکیبات فنلی بود که یک سازوکار دفاعی در ارقام مقاوم است. محققان در این زمینه اظهار داشتند که زوال ناشی از تست پیری تسريع شده باعث افزایش سطوح فنل می‌شود که این افزایش در ژنتیپ‌های مختلف متفاوت است (Lachman *et al.*, 2003).

جوانهزنی کاهش می‌یابد. طی بررسی‌هایی که نگال و همکاران (Negal *et al.*, 2009) انجام دادند، تنوع ژنتیکی فراوانی بین ژنتیپ‌های جو خارجی مشاهده شد و این گونه‌ها تفاوت معنی‌داری در قدرت جوانهزنی داشتند. نتایج این مطالعه نشان داد که در بین توده‌های داخلی جو نیز چنین تنوعی به لحاظ قدرت انبارداری و ذخیره‌سازی بذر وجود دارد و یکی از مکانیزم‌های

شکل ۱- مقایسه میانگین اثر متقابل ژنتیپ و پیری بر محتوای کل فنولی

Figure 1. Mean comparison of the interaction effect of genotype and aging on total phenolic content

شکل ۲- مقایسه میانگین اثر متقابل ژنتیپ جو و پیری بر فعالیت ویژه کاتالاز

Figure 2. Mean comparison of the interaction effect of genotype and aging on catalase specific activity

جدول ۳- ضرایب همبستگی ساده بین صفات

Table 3. Simple correlation coefficients among characteristics

characteristics	صفات	1	2	3	4	5	6	7	8	9
درصد جوانه‌زنی	Dr. Germination percentage	1								
1- Germination percentage		1								
سرعت جوانه‌زنی	Germination rate	0.89174**	1							
2- Germination rate			1							
میانگین مدت زمان جوانه‌زنی	Mean germination time	0.51915**	0.45474**	1						
3- Mean germination time				1						
یکنواختگی جوانه‌زنی	4- Germination invariable	0.85657**	0.86069**	0.46848**	1					
طول ساقه‌چه	5- Shoot length	0.88087**	0.88747**	0.48471**	0.93507**	1				
طول ریشه‌چه	6- Radicle length	0.87045**	0.87132**	0.50638**	0.92833**	0.96659**	1			
طول گیاهچه	7- Seedling length	0.88234**	0.88577**	0.50097**	0.93906**	0.98950**	0.99349**	1		
محتوای کل فلی	8- Total phenolic content	0.44519**	0.48521**	0.25488**	0.42403**	0.41251**	0.44987**	0.43702**	1	
کاتالاز	9- Catalase	0.38942**	0.29564**	0.30135**	0.22107**	0.19846**	0.19700**	0.19929**	0.25207**	1

محققان در گندم، سویا، جو و همچنین در چاودار نشان داده است که فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در تیمار پیری تسریع شده به علت افزایش رادیکال‌های آزاد کاهش یافته Godrzian et al., 2013; Ansari and Sharif (Zade, 2013; Buchvarov and Gantcheff, 1984 زمان پراپیمنگ تحت شرایط تنفس شوری، جوانه‌زنی را نسبت به بذرهای پراپیمنشده افزایش داد (شکل ۱) که با توجه به این نتایج پژوهش‌های جوکار و همکاران (2012) در بررسی تأثیر زمان پراپیمنگ بر جوانه-زنه بذرهای (Jowkar et al., 2011) در بررسی زودرس بود و میزان فعالیت آنزیم کاتالاز در هر ده ژنوتیپ در تیمار بدون پیری بیشتر از زودرس بود و میزان فعالیت آنزیم در ژنوتیپ‌های ۱، ۲، ۴، ۷ و ۸ بیشتر از ژنوتیپ‌های ۳، ۵، ۶ و ۹ بود (شکل ۲). نتایج نشان داد پیری زودرس باعث کاهش فعالیت آنزیم می‌شود. واکنش ژنوتیپ‌های ۱ و ۳ نسبت به بقیه ژنوتیپ‌ها کمتر بود. ژنوتیپ‌های ۴، ۶، ۷، ۸ و رقم نصرت تفاوت معنی-داری از نظر حفظ آنزیم کاتالاز طی پیری با هم نداشتند. بیشترین کاهش فعالیت آنزیم در ژنوتیپ ۲ مشاهده شد. مشاهدات انجام شده در گونه‌های مختلف نشان داده است که تنفس اکسیداتیو همزمان با سن بذر با کاهش اثربخشی دفاع آنتی‌اکسیدانی آنزیم کاتالاز، رادیکال‌های آزاد پیری را افزایش می‌دهد (Kibinza et al., 2011).

کاتالاز

فعالیت آنزیم آنتی‌اکسیدان کاتالاز به عنوان یکی از آنزیم‌های مهم در جوانه‌زنی جو (Tavakolafshari et al., 2007) در ژنوتیپ‌های مختلف جو در شرایط پیری تسریع شده مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس آنزیم کاتالاز نشان داد که اثر متقابل پیری و ژنوتیپ در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار است (جدول ۱). میزان فعالیت آنزیم کاتالاز در هر ده ژنوتیپ در تیمار بدون پیری بیشتر از تیمار پیری زودرس بود و میزان فعالیت آنزیم در ژنوتیپ‌های ۱، ۲، ۴، ۷ و ۸ بیشتر از ژنوتیپ‌های ۳، ۵، ۶ و ۹ بود (شکل ۲). نتایج نشان داد پیری زودرس باعث کاهش فعالیت آنزیم می‌شود. واکنش ژنوتیپ‌های ۱ و ۳ نسبت به بقیه ژنوتیپ‌ها کمتر بود. ژنوتیپ‌های ۴، ۶، ۷، ۸ و رقم نصرت تفاوت معنی-داری از نظر حفظ آنزیم کاتالاز طی پیری با هم نداشتند. بیشترین کاهش فعالیت آنزیم در ژنوتیپ ۲ مشاهده شد. مشاهدات انجام شده در گونه‌های مختلف نشان داده است که تنفس اکسیداتیو همزمان با سن بذر با کاهش اثربخشی دفاع آنتی‌اکسیدانی آنزیم کاتالاز، رادیکال‌های آزاد پیری را افزایش می‌دهد (Kibinza et al., 2011).

نشان دادند. به طور کلی پیری تسريع شده فعالیت آنزیم را در تمامی ژنتیپ‌ها کاهش داد و ژنتیپ ۳ بیشترین فعالیت کاتالاز را پس از پیری داشت. محتوای کل فنلی بعد از اعمال پیری افزایش از خود نشان داد که این افزایش در بین ژنتیپ‌ها متفاوت بود و ژنتیپ ۸ بیشترین محتوای فنل را قبل و بعد از پیری داشت. همچنین این ژنتیپ نسبت به سایر ژنتیپ‌ها کمتر تحت تأثیر پیری تسريع شده قرار گرفت. ژنتیپ‌های ۳ و ۸، پس از پیری دارای فعالیت آنتی-اکسیدانی بالایی بودند لذا می‌توان از این ژنتیپ‌ها در برنامه‌های اصلاحی تولید بذرهای با پتانسیل بالای انبارداری استفاده کرد.

رادیکال‌های آزاد داشتند و از نظر شاخص‌های جوانهزنی بالاتر بودند.

نتیجه‌گیری کلی

به طور کلی اثر پیری تسريع شده بر ژنتیپ‌های مورد بررسی جو متفاوت و بین ژنتیپ‌ها نیز از لحاظ قدرت انبارمانی و ذخیره‌سازی تنوع وجود داشت و احتمالاً یکی از مکانیزم‌های مؤثر بر قدرت ذخیره‌سازی، ترکیبات فنلی بود که یک سازوکار دفاعی در ارقام متحمل به شرایط نامساعد انبار است. از بین ژنتیپ‌های مورد بررسی ژنتیپ‌های ۳، ۴، ۷ و ۸ پتانسیل انبارداری و قدرت جوانهزنی بالایی از خود

منابع

- Ahmadi Mousavi, E. S., Manuchehri Chalantari, Kh. and Torkzadeh, M. 2005. Effects of Brasynyyd (24-epil brassinolide), concentration of lipid peroxidation, proline, sugar and photosynthetic pigments in canola (*Brassica napus L.*) under water stress conditions. Iranian Journal of Biology, 18: (4). (In Persian)(Journal)
- Amini, Z. and Haddad, R. 2013. The role of photosynthetic pigments and antioxidant enzymes against oxidative stress. Iranian Journal of Biology, 26: (3). (In Persian)(Journal)
- Ansari, O. and Sharif Zadeh, F. 2012. Slow moisture content reduction (SMCR) can improve some seed germination indexes in primed seeds of Mountain Rye (*Secale montanum*) under accelerated aging conditions. Journal of Seed Science and Technology, 3(2): 68-76. (Journal)
- Arton, D. I. 1949. Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. Plant Physiology, 24: 1-15. (Journal)
- Bailly, C., Benamar, A., Corbineau, C. and Côme, C. 2000. Antioxidant systems in sunflower (*Helianthus annuus L.*) seeds as affected by priming. Seed Science and Technology, 10: 35-42. (Journal)
- Basra, S. M. A., Ahmad, N., Khan, M. M., Iqbal, N. and Cheema, M. A. 2003. Assessment of cotton seed deterioration during accelerate. Seed Science and Technology, 31: 531-540. (Journal)
- Buchvarov, P. and Gantcheff, T. S. 1984. Influence of accelerated and natural aging on free radical levels in soybean seeds. Physiology Plantarum, 60: 53-56. (Journal)
- Fangshan X., Xianguo W., Manli, L. and Peisheng, M. 2015. Mitochondrial structural and antioxidant system responses to aging in oat (*Avena sativa L.*) seeds with different moisture contents. Plant Physiology and Biochemistry, 94: 122-129. (Journal)
- Godarzian, M., Ghasemi, E., Mansouri Far, S., Saidi, M. and Heidary, Z. 2014. The effect of accelerated aging on germination indices and antioxidant enzyme activities in different hybrids of maize embryos. Iranian Journal of Seed Science and Research, 4(2): 38-44. (In Persian)(Journal)
- Hossenikhah, F., Parsa, S., Tavakol Afshari, R. and Esmaieli, A. 2013. Effect of ascorbic acid (vitamin C) and alpha-tocopherol (vitamin E) on the decay process two sesame seed (*Sesamum indicum*). Iranian Journal of Seed Science and Technology, 2(1): 83-100. (In Persian)(Journal)
- ISTA. 2008. International rules for seed testing. International Seed Testing Association .Bassersdorf. (Handbook)
- Jatoi, S. A., Afzal, M., Nasim, S. and Anwar, R. 2001. Seed deterioration study in pea, using accelerated aging techniques. Pakistan Journal of Biological Science, 4: 1490-1494. (Journal)

- Kibinza, S., Vinel, D., Côme, D., Bailly, C. and Corbineau, F. 2011. Sunflower seed deterioration as related to moisture content during ageing, energy metabolism and active oxygen species scavenging. *Physiologia Plantarum*, 128: 496–506. (**Journal**)
- Lachman, J., Dudjak, J., Orsđk, M. and Pivec, V. 2003. Effect of accelerated ageing on the content and composition of polyphenolic complex of wheat (*Triticum aestivum L.*) grains. *Plant Soil Environment*, 1(1): 1-7. (**Journal**)
- Malekifarahani, S. and Chaichi, R. 2012. Barley seed storability as affected by water deficit and fertilizing during grain development. *International Journal of Agriculture*, 2(3): 115-124. (**Journal**)
- Masoudian, Z., Noraste Nia, A. and Falakrou, K. 2014. Study on drought resistance in selected clone's tea (*Camellia sinesis L.*). *Iranian Journal of Biology*, 6 (20): 155-170. (In Persian) (**Journal**)
- Munne-Bosch, S. Jubany-Mari, T. and Alegre, L. 2000. Drought-induced senescence is characterized by a loss of antioxidant defences in chloroplasts. *Plant Cell and Environmental*, 24: 1319-1327. (**Journal**)
- Nagel, M., Vogel, M., Landjeva, H., Buck-Sorlin, S., Lohwasser, G., Scholz U. and Borner, A. 2009. Seed conservation in ex situ genebanks genetic studies on longevity barley. *Euphytica*, 170: 5–14. (**Journal**)
- Pereira, Ch. 2002. Configuring global, national, and local in governance agendas and women's struggles in Nigeria. *Social Research*, 69(3): 781-804. (**Journal**)
- Pukacka, S. and Ratajczak, E. 2007. Age-related biochemical changes during storage of beech (*Fagus sylvatica L.*) seeds. *Seed Science Research*, 17: 45–53. (**Journal**)
- Soltani, A. and Maddah, V. 2010. Simple applied programs for education and research in Agronomy. Issa Press, Iran. 80p. (**Book**)
- Tabatabai, S. A. 2014. Coefficients viability of barley seeds under different conditions Storage. *Iranian Journal of Seed Science and Research*, 20: 2-13. (In Persian) (**Journal**)
- Tavakol Afshari, R., Rashidi, S. and Alizadeh, H. 2007. Effect on germination vigor and activity of catalase and peroxidase in the early stages of germination in two cultivars of canola. (*Brassica napus L.*). *Iranian Journal of Field Crop Science*, 8(2): 83-100. (In Persian) (**Journal**)
- Volti, S. R., Singh, V. P. and Upadhyay, P. C. 1998. Chlorophyll and proline as affected by moisture stress in young and mature leaf tissues of *Brassica carinata* hybrids and their plants. *Journal of Agronomy and Crop Science*, 180(2): 123-126. (**Journal**)

The effect of accelerated aging on germination, seedling growth and some antioxidant compounds in barley genotypes

Zahra Moradian¹, Saeideh Maleki Farahani^{*2}, AliReza RezaZadeh³

Received: December 13, 2016

Accepted: March 13, 2017

Abstract

In order to evaluate the effect of accelerated aging on antioxidant compounds and germination indices of barley, an experiment was conducted as factorial in a completely randomized design on eight native barley genotypes and two barley variety Behrokh and Nosrat with three replications. The first factor was seed aging at two levels including aging and non-aging as control and the second factor was ten barley genotypes that the varieties were as control. Germination percentage of the most genotypes decreased after aging although it has not significant difference with non-aged seed. The results showed that accelerated ageing decreased significantly germination rate, shoot length and root length, concentration of photosynthetic pigments and catalase (CAT) activity. However mean germination time and total phenol content of genotypes and Behrokh and Nosrat varieties increased significantly after seed aging. Genotype 3 had the highest enzyme CAT activity after ageing. Increment of phenol content was different among the genotypes and genotype 8 had the highest phenol content before and after aging rather than the other genotypes and it affected less than the other genotypes by accelerated ageing. Totally the results of this study indicated that genotypes that initially had high phenolic content and enzymatic activity also had vigor and germination rate after seed aging.

Keywords: Carotenoids; Chlrophyll a; Enzyme; *Hordeum*; Proteins; Total phenolic content

How to cite this article

Moradian, Z., Maleki Farahani, S. and RezaZadeh, A. 2018. The effect of accelerated aging on germination, seedling growth and some antioxidant compounds in barley genotypes. Iranian Journal of Seed Science and Research, 5(2): 11-21. (In Persian)(Journal)

DOI: [10.22124/jms.2018.2907](https://doi.org/10.22124/jms.2018.2907)

COPYRIGHTS

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to the Iranian Journal of Seed Science and Research

The content of this article is distributed under Iranian Journal of Seed Science and Research open access policy and the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY4.0) License. For more information, please visit <http://jms.guilan.ac.ir/>

1- MSc Student of Seed Science and Technology, College of Agriculture, Shahed University, Tehran, Iran

2- Faculty member, College of Agriculture, Shahed University, Tehran, Iran

*Corresponding author Email: maleki@shahed.ac.ir